

Prædiken til 1. søndag efter påske 2021. Johs. 20,19-31.

”Thomas – du tror, fordi du har set mig”.

Ja, det må Thomas jo indrømme. Hvis ikke jeg havde set dig, Jesus, og hvis ikke jeg havde fået muligheden for at stikke min finger ind i de dybe sår fra naglerne og soldatens spyd – så havde jeg ikke troet på, at det var dig.

Så havde jeg tænkt, at det var fup og fidus.

Thomas Tvivleren kalder vi ham.

Thomas Didymos bliver han kaldt – Thomas Tvilling.

Hans tvilling er tvivlen, kan man hævde. Den følger ham som en skygge.

I dén salme, vi lige har sunget, bliver Thomas Tvivleren ikke direkte nævnt. Det var nr. 249, Hans Anker Jørgensens

”Hvad er det at møde den opstandne mester”.

Men der bliver nævnt fra Evangelierne så mange andre, der har tvivlet på Jesus. Og har svigtet ham.

Men så møder de Jesus – og tvivler ikke længere. Og de fortryder svigtet. De mærker, at Jesus gerne vil møde dem.

Og hele tiden sætter salmedigteren sig selv i alle disse svigtende menneskers sted:

”Hvor var jeg en indskrænket, hjerteløs dåre!”

Der nævnes soldater og præster. Der nævnes de to disciple på vej mod Emmaus – de forvekslede den opstandne Jesus med en fremmed. Der nævnes Maria Magdalene: hun forvekslede den opstandne Jesus med havemanden.

Der er Simon Peter, der fornægtede Jesus tre gange og alligevel bliver mødt med tillid. ”Du kan godt, Simon Peter! Du kan godt tage over som leder her!”

Der er kristenforfølgeren Saulus, der fortryder og bliver overbevist - bliver til Paulus og en apostel af Guds nåde. Bogstavelig talt.

Og der er forræderen Judas. Nu kommer Jesus og besøger mig i Dødsriget. Jeg, Judas, var hans fjende. Men jeg bliver taget imod, som var jeg hans ven.

”Nu kommer den mester, jeg kender – til Helvede går han for venner og fjender”.

Ja, hvor var jeg en indskrænket, hjerteløs dåre...

**Det indser Thomas Tvivleren også, at han var.
Han ville have et håndfast bevis. Det fik han. Dernæst kom troen.**

**Det var sådan set bedre, hvis det havde været omvendt, får Thomas så at vide.
Hvis troen var der først, og du derefter fik noget at se, som blot bekræftede dén tro, der i forvejen var der.**

**Hvis det er sådan, du har det, kan du udholde det utroligste.
For så er det Guds kærlighed i troens skikkelse.
Og kærligheden tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt –
som selvsamme omvendte Saulus, der blev til Paulus, skriver i
1. Korintherbrev.**

**Mange mennesker længes efter at opleve et tegn fra Gud. Et mirakel, et bevis på Guds eksistens, et bevis på Jesu opstandelse.
Bevis først. Derefter tro. Hele tiden med mennesket i centrum, mennesket i kontrol.**

Sådan fungerer det ikke, er jeg overbevist om.

**Først kommer troen til os. Dernæst kommer over-BEVISningen.
Beviset ligger, sprogligt og konkret, inde i over-BEVISningen.**

**Det er altså en omvendt Thomas Tvivler, vi nutidsmennesker får.
Thomas fik beviset, tegnet, først. Dernæst fik han troen.**

**Vi kan håbe og bede til, at vi får troen først. Så kan det ske, at vi oplever tegn overalt, hvis vi bliver én af dem, om hvem Jesus siger:
”Salige er de, som ikke har set, og dog tror”.**

**Tror du måske ikke på foråret, selvom vejret i dag er ret håbløst?
Selvfølgelig gør du det!
Det ligger i svøb i dig, visheden om det er sået i dig.**

**Det er troens frø også!
Amen.**

Salmer:

754: Se, nu stiger solen

249: Hvad er det at møde den opstandne Mester

234: Som forårssolen morgenrød